Α

William Miller:
Latin Orient
Cambridge 1921

σ.100

Αμφότεροι Θεόδωρος Β΄ ⁊ Κωνσταντίνος (ὁ μετὰ ταῦτα τελευταῖος Αὐτοκράτωρ τ. Βυζαντίου) εἶχον φιλοδοξίαν εἰς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ἀξιώματος. Καὶ ἐνῷ ὁ πρῶτος εὑρίσκετο διὰ πρόσκλησιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ τελευταῖος ἐπολιόρκει τὸν Μυστρᾶ, ἀποσπάσας προηγουμένως τὸ Φραγκικὸν τὸ ὑπόλοιπον ⁊ [illegible] εἰς τὰ ἀμφιβόλου φύσεως συμμαχίας, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Σουλτάνων. Βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους Θεμὰν καὶ δύναμιν φραγκικῶν μισθοφόρων, ὁ Κωνσταντῖνος ἀπέστη νὰ [illegible] ἐν [illegible] τῇ διαδοχῇ τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ἐντὸς τοῦ 1443, ὁ Θεόδωρος ἀφήρεσε τὴν πηγὴν αὐτὴν τῆς ἀντιζηλίας ἀποφασίσας νὰ ἀποσυρθῇ τοῦ δεσποτάτου.

Οὕτω παρέδωσε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Μυστρᾶ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον καὶ ἔλαβε εἰς ἀντάλλαγμα τὴν Σηλυβρίαν (the city of Selymbria) ἐπὶ τῆς Προποντίδος, ὅπου ἀργότερα ἀπέθανεν ἐκ τῆς πανώλους (plague).

σ.321 εἰς Λέσβον

Η ἐπιστροφὴ τῶν ἀπελευθερωθέντων Φράγκων αἰχμαλώτων ὑ. Βαγιαζίτ μετὰ τὴν μάχην τῆς Νικοπόλεως, 1396, ἔδωσε τὰ μέσα τοῦ Αἰγαίου, ὅταν ὡρισμένοι ἐπέστρεψεν. ὁ Κόμης de Nevers, εἷς ἐκ τῶν [illegible] αἰχμαλώτων, ἐπέτυχε τὴν [illegible] συνθήκην [illegible] νὰ παράσχῃ [illegible] εἰς [illegible], τῷ [illegible] τῆς Λέσβου, Francesco Gattilusio, ὁ [illegible] Ἰωάννης Παλαιολόγος, Δεσπότης τῆς Σηλυβρίας (Selymbria), παρεχώρησε τὰ δικαιώματά του εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν εἰς τὸν Βασιλέα Κάρολον VI τῆς Γαλλίας, εἰς ἀντάλλαγμα Γαλλικῶν φρουρίων ⁊ [illegible] ἔλαβε 25.000 χρυσᾶ δουκᾶτα. Νέος Ἑλληνομνήμων, X 248-251. Οὕτω ἡ Λέσβος τὴν ἐποχὴν τῆς Νικοπόλεως, οἱ Γάλλοι ἀδύνατον νὰ [illegible] τὴν [illegible] τῆς ἐπὶ πολλοὺς [illegible] Λατινικῆς Αὐτοκρατορίας ~~[illegible]~~ εἰς τὴν Ρωμανίαν!

Η θυγάτηρ του, τοῦ Francesco, Εὐγενία, πρόσφατα (just married) ἐνυμφεύθη τὸν

Ἰωάννην Παλαιολόγον, Δεσπότην τῆς Σηλυμβρίας, ἀνεψιὸν τοῦ Αὐτοκράτορος Μανουὴλ Β΄ καὶ ἀντίζηλόν του.

σ. 322

Ὁ Boucicault ~~καλέσθηκε, ἴσως τῇ ἐπιρροῇ~~ τὸ θέρος τοῦ 1399, ὅταν ~~ἐπέμφθη~~ ὑπὸ τοῦ Καρόλου VI τῆς Γαλλίας εἰς βοήθειαν τοῦ Μανουὴλ Β΄ εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τῶν Τούρκων, ἔφθασε εἰς Λέσβον.

Ὁ γαμβρός του, Ἰωάννης Παλαιολόγος, ὅστις διεκδικεῖ ἀρχικῶς ~~χρόνον~~ τὸν θρόνον εἰς τὴν νέον, ἐλάμβανε ὡς υἱός του [illegible] προσωπικὸς ἐχθρὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Μανουήλ, Τουρκικὴν ἀρωγὴν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Πόλεως....

Ἐπιδρομαὶ εἰς Μικρὰν Ἀσίαν ἀπὸ ἡ γενικὴ στρατιωτικὴ ἐπιχείρησις τοῦ Boucicault.

Κατόρθωσε, ὅμως, ἴσως τῇ ἐπιρροῇ τοῦ Francesco, τὴν συμφιλίωσιν τοῦ Μανουὴλ καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ, [illegible] ὁ Γάλλος Στρατάρχης ἤγαγε (fetched) ἐκ Σηλυμβρίας εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ Μανουὴλ ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Boucicault διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῆς Εὐρώπης, ἐνῷ ὁ Ἰωάννης ἔμεινε ὡς Ἀντιβασιλεὺς εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Στρατάρχου, ὡς μέλλοντος Δεσπότου τῆς Θεσσαλονίκης. (Le Livre des Faicts, part I ch. 31. Νασ-τούρελ 24)

Οὕτω κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Μανουήλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Francesco, Εἰρήνη ἐκάθισε εἰς τὸν θρόνον τοῦ Βυζαντίου ὡς σύζυγος τοῦ ἀντιβασιλεύοντος Αὐτοκράτορος — Ἐνῷ ἡ ἀδελφή της Ἐλένη συνεζεύχθη τὸν Στέφανον Λαζάρεβιτς, Δεσπότην τῆς Σερβίας

σ. 329

Τὸ 1440 ἡ Εἰρήνη, χήρα τοῦ ~~Αὐτοκράτορος Ἰωάννου Ζ΄~~ [illegible] ἀπεβίωσε. Φραντζῆς 191

A

William Miller:
Essays on the
Latin Orient
Cambridge 1921
(M.A. Oxon.
Hon. LL.D. τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστη-
μίου, Μέλος τῆς
Ἱστορικῆς καὶ
Ἐθνολογικῆς
Ἑταιρείας Ἑλλάδος)
σ. 502 — 507.

Τὸ 1461 ἄλλη [illegible] συγγενὴς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Οἰκογενείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔφθασε εἰς Ῥώμη, — ἡ Βασίλισσα Καρλόττα τῆς Κύπρου. There are few more remarkable figures even in the romantic history of the Latin Orient than this ἀνδρεία, brave and masculine woman, γέννημα τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βυζαντίου.

Ἡ Βασίλισσα Καρλόττα ἦτο ἡ μόνη θυγάτηρ ἢ διάδοχος τοῦ Βασιλέως Jean II de Lusignan ἐκ τοῦ γάμου του μετὰ τῆς Ἑλένης θυγατρὸς τοῦ Θεοδώρου Β. Παλαιολόγου, Δεσπότου τοῦ Μυστρᾶ (τελευτ. τὸ 1443) καὶ [illegible] τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου.

... Ἡ Βασίλισσα Καρλόττα καίτοι ἠδύνατο νὰ γράφῃ Γαλλικά, Ἰταλικὰ ἢ καὶ Λατινικά, δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλῇ Γαλλικὰ καὶ κάλλιστα ὡμίλει Ἑλληνικά, τὴν γλῶσσαν τῆς μητρός της.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Κύπρου τὸ 1458, οὖσα τότε 18 ἐτῶν.
Ἀποχωρήσασα εἰς Ῥώμην [illegible] ἀπὸ τὸ 1475
Καὶ ἀπέθανε 16 Ἰουλίου 1487 παραλυτική.
Δεῖγμα τῆς σφραγῖδος [illegible] ἐν Ῥώμῃ [illegible] εἰς Τουρῖνον.—
Δύο δὲ τῶν σπανιωτάτων νομισμάτων [illegible], εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.